

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dittler, Himmels-
Schloß, Rudolf Motta, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Dumner, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Rokstein Bernus; în
București: Agence Havas, Suo-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karolyi & Isömänn.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 6 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicații mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 50 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” lese în mâ-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din arară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30; etasii
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 273.

Brașov, Joi 12 (24) Decembrie

1896.

Desbaterea adresei încheiată.

Au pierdut mult din interesul lor desbaterile dietei ungurești. Camera de astăzi, ce se compune trei din patru părți tot numai din mamelucii lui Banffy, aleși pe sprincenă, nici că se mai poate asemăna cu camera din periodul trecut, când opozițiunea era aprăpe așa de tare, ca partida guvernului, încât votările se faceau cu câte-o majoritate de 10—15 voturi.

Incai ministrul-președinte Banffy i-a pus camerei de astăzi pecetea pe frunte, mărturisind, că corupțiunea a jucat rolul ei însemnat la alegeri și vorbind de-o „constituțională cheltuire de bani”, ce s'a făcut la alegerile dietale, ca de ceva de sine înțeles, ce s'a mai întemplat și de altă-dată.

S'au aflat opoziționali, cari i-au frecat puțin hrân sub nas baronului Banffy din cauza acestei cinice constatări. Dér ce-i pasă lui, când are o armă așa de puternică în dietă și față cu asemeni imputări este scutit de-o panteră de fier?

Abia alaltăeri s'a terminat desbaterea asupra proiectului de răspuns la discursul tronului. Se'nțelege, că proiectul partidei guvernului a fost primit cu mare majoritate. Interesant este, că acum, la încheierea desbaterei, contele Apponyi a făcut éráși puțină passivitate parlamentară, renunțând la vorbirea finală, ce-i competea ca propunător al unei adrese speciale. Declarația lui a lovit, se'nțelege, în guvern, culminând în afirmarea, că nu se crede politicesce dator de-a vorbi, ba din contră, datorii îi impune, ca după ce a protestat în proiectul său de adresă și în discursul, cu care l'a prezentat, în contra alegerilor trecute, să observe acum a tăcere. Cu alte cuvinte, nu merită a mai sta de vorbă cu partida guvernului.

Acésta este atitudinea partidei așa numite naționale. Cât pentru partida Kossuthistă, ea a dovedit și în decursul desbaterii adresei, că pe sub mână este înțelesă cu partida dela putere și că de aceea nici nu vré se ia o poziție energică față cu céta mamelucilor. Numai la încheiere a vorbit Helfy cevași mai înfocat în contra guvernului încolo discursurile marilor Kossuthiști au fost cam spălăcite.

Mica partidă a lui Ugron a manifestat o atitudine foarte supărăciósă pentru kossuthiști. Caracteristic e, că Ugron, conducătorul acelei fracțiuni, care nu e deputat, nici nu umbă să fiă ales, cu tóte că i s'ar da ocaziune ba, din contră, vré să rămână între cei isgoniți prin forță și corupțiune din șirurile „representanților”, pentru ca să pótă prepara cu atât mai mult efect marea acțiune, ce-o plănuiesce înafară de parlament, — acțiune, ce tinde în prima liniă la răsturnarea partidei lui Kossuth.

Póte încă și mai aspru, decât partida guvernului, a fost atacată „partida poporală” atât de pe banchile mamelucilor, cât și de pe acele ale opoziției kossuthiste. Motivul îl cunoșcem El se dá pe față mai ales prin cooperarea guvernamentalilor cu kossuthiștii, soții lor de luptă din vremurile desbaterii reformelor bisericesci.

Étă cum infățișeze organul „partidei poporale” situațiunea la încheierea desbaterii asupra adresei:

„Vorbirile și proiectele de adresă ale partidelor opoziționale au fost tot atâtea protestări în contra abuzurilor electorale ale guvernului Banffy și în contra modului cum este constituit parlamentul. Pe cât timp va peri dreptatea, în istoria ungurească acest guvern va fi privit întotdeauna cu un usurpător al dreptului și parlamentul său ca ilegal. Pe cetățeni pot

să-i constrângă la supunere, dér nu și la stimă și încredere, deoarece infamia póte pricinui temere, dér nu póte câștiga vadă.” („Alkotmány” dela 22 Dec.)

Așa se aprețiează contrarii noștri ei pe ei, și e bine, că se mai găsec între ei de aceia, cari se spună adevărul fiă și numai pe jumătate.

CRONICA POLITICĂ.

— 11 (23) Decembrie.

Din Cernăuți se telegrafiează, că în Bucovina s'a constituit un nou partid politic, al carui program tinde la valorarea principiilor socialismului creștin. La adunarea de constituire se spune, că a luat parte un numer foarte mare de cetățeni bucovineni, așa că nici nu putură încapé toți în sală. Ca președinte al noului partid a fost ales Tigran de Pruncul. Din mijlocul adunării s'a adresat o petiție către ministerul de agricultură, cerând, ca pământurile fondului religios gr. or. al Bucovinei să se esarendeze în primul loc economilor din respectivele comune. A fost rugat și prințul Lichtenstein să ia parte la ședințele comitetului noului partid. Se dice în telegrama, ce aduce acéstă scire, că poporul de rând din Bucovina întâmpină cu bucuria extra-ordinară constituirea noului partid și că la proximele alegeri el are să se inroleze în masse sub stindardul socialismului creștin.

În cercurile politice maghiare a produs mare resens declarațiunea ministrului Fejerváry în privința participării honveđimii la esposițiunea viitoare din Paris. Interpelat în privința acésta în ancheta esmisă pentru de a stabili participarea Ungariei la esposiția viitoare din Paris, a răspuns ministrul de honveđi, că honveđimea numai în acel cas póte lua parte la esposițiune, decă va fi invitată la lucrările pregătitoare și armata comună, fund-că honveđimea este o parte întregitoare a armatei comune. Concepția acésta, care stă în contradicția cu textul legii despre armata honveđă

din 1890 a produs mare agitația în cercurile opoziționale și deputatul Konyáthy Béla a și prezentat în parlament o interpelațiune în afacerea declarațiunei lui Fejerváry.

În cestiunea diecesei vacante din Üesküb, care agită de 7 luni locuitorii sârbi, greci și români a fost interelat în 16 l. c. în Soupeina din Belgrad ministrul-president Novacovici, care a răspuns momentan. În răspunsul său face ministrul istoricul cestiunei, arătând că până la anul 1890 s'a serbat liturgia în biserica din Üesküb în limba slavonă veche, la anul 1890 a fost ocupată apoi de-odată și în chip clandestiv de Greci. Contra acestei volinții au protestat Sârbi la patriarhat, de unde s'a esmis Metropolitul grec Ambrosius pentru studiarea și arangiarea cestiunei. Acesta a decis în favorul Grecilor. Contra acestui decis au recurat Sârbi din nou la patriarhat și la Pórtă, n'au primit nici un răspuns, ér murind în decursul anului acésta într'un mod suspect metropolitul Methodistu, a ocupat metropolitul Ambrosiu și metropolia Üeskübului, ceea ce a agitat și mai mult locuitorii Sârbi. Sinodul ecumenic din Constantinopole în loc să dea ascultare plângerii Sârbilor, a ales în mod demonstrativ pe Ambrosin de metropolit al Üeskübului, Sârbi au demonstrat contra alegerii acésteia și au scos cu forța pe Greci din biserică. Organele administrative au închis biserica și au provéđut porțile cu sigile. Sârbi au rupt sigilele și au celebrat liturgia în limba veche slovană. Organele administrative au restituit sigilele și au aședat păzitori în jurul bisericei. De atunci nu s'a mai celebrat nici o liturgie în acea biserică. Sârbi au înaintat o petițiune la Sultanul, care a fost sprijinită și de ambasadorul rusesc și consulul sârbesc. Informându-se Sultanul despre starea lucrurilor, a cerut dela patriarchat îndepărtarea lui Ambrosiu, fiind-că nu-i póte acorda beratul de investire. Soupeina a luat unanim la cunoștință răspunsul ministrului și i-a votat mulțumita.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

„Cartea neárá.”

Unde dai și unde crepă.
Prov. român.

Răspuns la „Cartea neárá” (A „fekete könyv”) scrisă de br. Stefan Kemény junior în 1849, și publicată de Hentler Jozsef în numerii 121—131 din Mai 1895 ai lui „Magyarország” din Budapesta.

De Axentie Severu.

(Urmare).

Tot atăta cređemént merită și al doilea „jelenet” privitor la stîrpirea inteligenței maghiare, punend autorul „Cărții negre” în gura părintelui Simeon (nu Samuel) Balinth cuvintele de „gunoiu”, „om nehotărit” etc. la adresa lui Iancu, prin ceea ce își arată numai răutatea sa. Iancu nu ni-a fost nouș superior, ca să-i pótă imputa Balinth puterea său suprema comandă; noi am fost coordinați unii cu alții, în tocmai cum sunt și prefectii său fișpanii de astăzi, am lucrat cu adevărat în bună înțelegere, dér nu am fost supuși ordinelor

Iancului, precum se vede și din rapórtelile noastre. De-am fi fost noi subordinați la comanda lui Iancu, i-am fi făcut lui, ca suprem comandant, raportul despre faptele și mișcările noastre, însă fiind-că nu a fost așa, am făcut fiă-care separat de-a dreptul către Monarch, acum, decă nu stă superioritate, nu póte sta nici afirmațiunea: „pecat de tine, că ți-au dat atăta putere”!

Nu póte fi adevărat nici afirmațiunea, că „la Blașiu ar fi jurat Românii, ca nici pe copiii din pântecel mamei să nu-i cruce” — afirmațiune, ce se pune în gura lui Balinth²⁾. Și decă s'ar fi dis acele vorbe între pahară, după o bucurie așa de mare cum au trebuit să aibă popii și conducătorii Românilor după ce nimiciră a douărá óstea lui Hatvani, nu ar fi vre-o mare minune, mai cu semă nu ar avé a se spăria și îngrozii cei ce știu, câte au suferit părintele Simeon Balinth dela compatrioții

¹⁾ „Öröké kár, hogy nekem ezt a szép czimet, rangot és hatalmat adták, és köztünk téged elsövé tették.”

²⁾ „Hát elfelejtet, hogy Balázsfalván arra eskedtünk, hogy még az anya mehékben sem szabad kimélni a magyart.”

săi în Abrud și în adăncul temniței din Aiud, din care îl scăpai eu¹⁾.

Cum-că Popa Tamas, recte Tamási dela Strajia, al cărui fiu a luat în căsătoria pe véduva Pokloșie din Alba-Iulia, cu care a sporit némul unguresc, se se fi uitat cu sufletul odihnit, până ce Onú Pavel și Costyá Todór au tăiat picioarele, au maltratat și omorât pe dirigătorul lui Rhedei, nu se póte crede, pentru-că acest preot posedă o cultură înaltă și se bucura de-o stare materială frumósă, crescându-și doi fii, din cari unul a ajuns funcționar înalt la Guvernul țării, ér al doilea e acum preot-protopop onorar la Grind, în comitatul Turda-Arieș.

Ce să mai dicem și reflectăm și despre Memorandul, séu cum scrie cineva în „Cartea cea neárá”: „hivatatos követelés” (pretensiune oficiósă), care s'ar fi compus în 30 Decembrie 1850²⁾ în Alba-Iulia, al cărui original e scrisóra proprie a cano-

¹⁾ Veđi G. Barițiu, „Părți alese” Vol. II. pag. 131—133.

²⁾ Și pe care autorul „Cărții negre”, scrisă în 1849, l'a prevéđut ca un mare profet. Ce mai istoric!

nicului rom.-cat. Raduly și corecturile de mâna lui Macedonfi, — nu știu. Am cunoscut pe canonicul Raduly, de origine Sécui din Transilvania, om foarte popular, făcea multe cumpărături de vechituri dela Țigani, cari se ocupă cu acéstă meserie în Alba-Iulia până în ziua de azi; vorbea cu accent réu limba română, nu trecea de vre-o capacitate, ci numai de mare econom. Nu știu, nu pricep, cum acest om, acest canonic papistaș ar fi putut, și ce interes ar fi avut să compună un Memorand în favorul Românilor, pe care să-l corégă Macedonfi și să-l ducă Iancu la Viena.

Dér mari, multe și minunate sunt lucrurile tale, Dómne! Între acestea póte fi și esista și așa ceva. Acestea însă sunt făcute tóte — ca și „Cartea cea neárá”, — nu pentru a face lumină și a informa, pentru a îndrepta posteritatea, ci pentru a înegri și trage prin tóte gunóele pe conducătorii poporului român cu tot némul lor.

Nu pe astă cale vom conveni și ne vom înțelege vre-odată, D-lor? Voi se pare că nu știți, că cu o lingură de miere prinđi mai multe musce, decât cu o bute de oțet, ceea ce știe tótă baba românească.

Pregătiri de mobilizare?

Soirii grave au început să se ventileze prin țiare, cari deși nu sunt încă confirmate, ele caracterizează însă marile îngrijiri, de cari sunt cuprinse puterile europene în fața stărilor actuale din Orient.

Una dintre aceste soirii, datată din Seghedin, este adresată foilor din Budapesta, cari îi și dau o importanță destul de mare. Soirea este acesta:

„In cestiunea eventualelor incurcături, ce pot să se ivescă la primăvară în Balcani, s'au ținut la Curtea din Viena importante consilii militare, cari au durat trei zile și s'au terminat Sâmbăta trecută. Consiliile au fost prezidate de Majestatea Sa Francisc Iosif. Au luat parte la ele, afară de șeful statului major, mai mulți comandanți de corpuri, ca Rheinländer, Waldstätten etc. Resultatul consultațiunilor a fost, că s'au stabilit măsurile militare, ce are să le ia Austro-Ungaria la izbucnirea unor eventuale turburări în Orient“.

Altă soire senzațională ni-o aduce o telegramă din Odesa, care spune, că corpurile rusești de armată din Crimeea și Caucaș în timpul din urmă au început să facă vădite pregătiri de mobilizare. Mai ales pe căile, ce duc spre granița Turciei, se observă o mișcare mare. Guvernorul suprem din Caucaș a dat toamă acum o ordinațiune, prin care se oprește comunicația generală pe aceste căi, așa că comunicațiunea pentru publicul cel mare este permisă a se face numai pe drumurile laterale.

Se ține, că în cercurile militare ale Rusiei, această mișcare este adusă în combinațiune cu eventualitatea unei invasiuni a Rusiei în Armenia turcescă, ba oficerii de rang superior ai armatei declară pe față, că o asemenea invasiune n'are să întâmpine mari greutăți nici la Erzerum, nici la Erzirdsam.

În fine mai avem de înregistrat aici și o altă soire, ce-o primesc „Berlin. Tagblatt“ dela corespondentul său din Petersburg. Soirea aceasta spune, că ambasadorul francez dela Petersburg, conte Montebello, ar fi obținut pentru Rusia consensul Francei, după care Rusia pe lângă anumite garanții să pōtă invada Constantinopolul. Soirea aceasta însă e dată sub rezervă.

SCRIRILE ȚILEI.

— 11 (23) Decembrie.

Atentat în contra unui fisolgăbiru. Foile ungurești aduc soirea, că în contra fisolgăbirului Issekutz din Teregova s'a servit Țilele acestea un atentat. Pe când fisolgăbirul cina la masă împreună cu familia sa, cineva dela stradă impușcă prin ferăstră asupra lui. Gionțul nu-l nimeri, așa că fisolgăbirul putu imediat să eșă la stradă pentru a urmări pe atentator. Acesta însă dispără în întunecul nopții, așa că

nu i-s'a putut da de urmă. Se crede, cum spun foile ungurești, că atentatul a provenit din dor de răzbunare și că ar sta în legătură cu turburările dela Mehadica. Va să țică suspiciunea e aruncată din partea Ungurilor asupra unui Român, bag semă pentru-că fisolgăbirul Issekutz ar fi fost unul dintre factorii, cari au pricinuit vărșarea de sânge dela Mehadica.

—o—

Prelegere publică. Dumineca viitoare va prelege în sala cea mare a gimnasiunii D-na Maria Baiulescu despre „Femeia în societatea de astăzi“. Prelegerea se începe la orele 4 d. a. Prețul de intrare e 20 cr., pentru studenți 10 cr. Venitul curat e destinat jumătate pentru Reuniunea femeilor române din loc și jumătate pentru fondul „Coresi“ pentru edarea de cărți școlare.

—o—

Relaxarea dărei pentru cei păgubiți de grindină. Scim, că în lunile Iunie și Iulie ale acestui an grindina a făcut mari pagube în forțe multe părți ale țării. Ungurii din fruntea comitatului Somogy au înaintat în cauza acesta o petiție la ministerul de finanțe, ca „pe baza pagubelor constatate“, să li-se ierte locuitorilor din acel comitat 200,000 fl. din darea de pe anul curent. Se'înțelege, fiind vorba de un comitat unguresc, cererea a și fost luată în considerațiune. Pentru ce ore Ungurii din fruntea comitatelor române, cari încă au fost în mare parte devastate de grindină, nu se îngrijesc și ei în asemenea mod de ușurarea sorții locuitorilor de sub stăpânirea lor?...

—o—

Un curios mod de salutare. Dumineca trecută, scriitorul și redactorul ungar Szépfaludi Örlösy Ferencz din Sigetul Marmăției eși și el la preumblare ca totă lumea. Când se preumbla însă mai „domnesc“, eșă și el întâmpină avocatul Junger Lázár. De bine că s'au vădut, Junger mi-l înhătă pe Szépfaludi și-l tōcă cu o bătă în cap, apoi o luă la sănătōsa. Acest mod de salutare, deși invențiă proprieă a unui „patriot“, nu i-a convenit redactorului ungar, care pe avocatul Jung il provocă la duel. Mai rămâne acum, ca drept satisfacțiă, bietul redactor să mai fiă și țiat, ori impușcat.

—o—

Rēmășag în contra beuturilor spirituoșe. Locuitorii din comuna Kaso, în comitatul Zemplinului, au făcut între sine un fel de rēmășag, că nu vor mai be beuturi spirituoșe. Cei ce vor călea rēmășagul vor avē să plătescă o pedepsă de 50 fl. în favorul școlii.

—o—

Chirotoniri. Cetim în „Telegraful Român“: Escelența Sa I. P. S. nostru D. Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul a chirotonit întru presbiteri pe următorii clerici absolți: La 29 Noembrie a. c. pe

Aron Gogonea, ales paroch în Poiana-Merului, ppresbiteratul Branului. La 30 Noembrie pe Iosif Popescu, ales paroch în Dumbrava, protopresbiteratul Reghinului. La 1 Decembrie pe Ión Bogdan, ales paroch în Zizin, ppresbiteratul Brașovului. La 2 Decembrie pe clerical cu pregătiri extra-ordinare Ión Nodis, instituit paroch în Stoiceni, ppresbiteratul Solnocului. La 3 Decembrie pe Teofil Holerga, ales paroch în Fréuș, ppresbiteratul Mediașului. La 4 Decembrie pe Chirion Muntean, ales paroch în Trapold, ppresbiteratul Sighișorei. La 5 Decembrie pe Ión Iosof, ales capelan în Tilișca, ppresbiteratul Săliștei, și: la 6 Decembrie pe Nicolau Oneș, ales paroch în Peleș, ppresbiteratul Cămpenilor.

—o—

Epidemia de tifus băntue în mod periculos în seminarul teologilor catolici din Sătmăr. Dintre 6 bolnavi, unul a murit, ér ceilalți clerici au fost trimiși acasă.

—o—

Accesiți de manutanță. Pe baza ordinațiunii ministerului de honveđi dela 19 Dec. 1892 nr. 71411/IV se face cunoscut glotașilor, că aceia, cari doresc, ca în timp de rebel să-și facă serviciul ca oficianți de manutanță (Verpflegs Beamte) și care voesc să facă în timp de pace un curs practic de 3 luni și să depună esamenul teoretic, pentru a dobândi gradul unui accesist de manutanță (élelmező járulnok), au să-și însinteze cererile lor până la 20 Ianuarie 1897 la magistratul orășenesc din loc. unde la despărțemēntul militar, se pot vedea și condițiunile detaliate privitoare la primirea unor astfel de oficiali de manutanță.

—o—

Călindarul Plugarului pe anul 1897 este cel mai mare și cel mai estin între călindarele românești apărute până acum. Conține 11 cōle de tipar. Numai partea literară și economică conține vre-o 80 pagine format mare și tipar compres garmond. În text se află și câte-va ilustrațiuni frumoșe. Un esemplar costă numai 25 cr. De vândare la Tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov.

Dela comună.

Ședința din 22 Dec. 1896

Primarul aduce la cunoscință sumele intrate dela accis în luna lui Noembrie a. c.

Dr. Otoban interpelază în privința regulării din strada aurarilor (Goldschmiedgasse) și rōgă magistratul a stăruii pentru delăturarea resturilor de stobōră și înlocuirea cu zid său cu grilaj de fier. Primarul promite a face tot ce e posibil.

Advocatul Pușcar, luând ansă dela finalisarea comasării și arândarea pământurilor comunale, atrage atențiunea magistratului asupra înființării „cimiteriului central“ și îl rōgă a se ocupa serios cu acesta cestiune și să ducă la îndeplinire concluziunile luate în această privință. Primarul promite, că va studia actele și va raporta.

Urmēză ordinea Țilei, din care punctele 1, 2, 3, 7, 8 și 29 despre cumpărarea și vândarea de realități nu se pot pertracta, nefind numărul de membri prezenti suficient, și se vor pune de nou la ordineau Țilei.

1) Se aleg în comisiunea silvană 2 membri: Ludwig Miess și senatorul Boyer; tot-odată se decide a se ocupa postul de adjunct silvanal.

2) Se aprobă contractele de cumpărare a mai multor pământuri pe sēma casarmei de cavalerie.

3) Se decide devincularea bonurilor rurale și întrebuintarea lor la zidirea unei casarme de infanterie până la suma de 360,000 fl. v. a.

4) Se aprobă modul de procedere de până aci la vândarea și cumpărarea de pământ la regularea stradelor.

5) Planul despre regularea canalului din „strada agrisilor“ (Egrischgasse) în Blumēna cu un preliminar de 3227 fl. v. a. se respinge, nefind o necesitate imperativă.

Anularea judecătii S-tului Sinod.

Scim, că în 4 (16) Decembrie Sf. Sinod al Bisericii autocefale ortodoxe române de răsărit s'au întrunit în ședință extraordinară spre a pune capăt crizei biseroesce.

Îndată după deschiderea ședinței președintele Sinodului Metropolitul Moldovei și Sucevei a dat cuvēntul ministrului cultelor și instrucțiunii publice d-lui G. Mărzescu, care a rostit următorul discurs:

Inalt Prea Sântite Metropolit al Moldovei și Sucevei, Primichiriu-Președinte al Sântului Sinod, al Sântei Biserici autocefale ortodoxe române!

Ministru al cultelor și instrucțiunii publice, fiu al Bisericii autocefale ortodoxe de răsărit, cuprins de o adevărată pietate creștină, înainte de a fi intrat în acest Dumneșesc și Sânt lăcaș, dis-am: „Rugăciunile mele Domnului voi da înainte a tot norodului Lui, Lui voiū jertfi jertfi de laudă... și așa întru numele Domnului, înaintând până în fața voastră, Primichiriu-Președinte al S-tului Sinod, striga-voiū dimpreună cu psalmistul:

„Deschideți-mi porțile dreptăței, căci Drēpta Domnului a făcut puterea, Drēpta Domnului m'a înălțat!... Lui, deci, mai întâi, se cuvine să mă închin, mărturisindu-l că și acesta-i Țiua, pe care a făcut-o Domnul spre a ne bucura și a ne veseli cu toții într'ēnsa; căci calea adevărului umblând, cugetarea noastră a tuturor, o! Dōmne Sântel! legea Ta este!“

Bine cuvēntați așa-dēr, Inalt Prea Sântite Metropolit al Moldovei și Sucevei, Primichiriu-Președinte, și voi Inalți Prelați, pe sufletesul vostru fiu, credinciosul servitor al tronului Majestăței Sale Carol I, și dați-mi cuvēntul spre a-mi îndeplini, ca ministru al cultelor și instrucțiunii publice, datoria prescrisă prin art. II din

Se pōte, că în urma acestui Memorand a scris Scitofski, primat la Strigon, în 15 Iulie 1850: „In gemuit, paternum meum Cor, quovos... dum audivissem... quomodo manum suam misit hostis“ etc. (Veđi „Părți alese“ Vol. II. pag. 388).

Calea, pe care am putē conveni și a ne înțelege au arătat-o mulți bărbați de-ai noștri și mai pe urmă chiar și un vechi aliat al națiunei maghiare, care țice: „Wir sind der Meinung, dass überal das zahlreiche Unrecht, das in jener zeit wohl auf allen Seiten verübt wurde, der Schleier der Vergessenheit gebreitet sein sollte. Jeder der Parthein aber, die damals, im blutigen Kampfe miteinander lagen, muss es gestattet sein, ohne dass sich die Andere dadurch verletzt fühlt, das Andenken, ihrer Männer und Helden aus der zeit dieser Kämpfe in Ehren zu halten und zu feiern“)

Am Țis'o mai de multe-ori și la tōte ocaziunile potrivite, că noi Românii ar trebui să ridicăm un monument generalului Bem, pentru-că prin purtarea lui umană

1) Veđi „Kronstädter Zeitung“ Nr. 125 dela 11 Maiu 1895.

și proclamațiunea de amnestiă, dată după ocuparea Clușului, cel puțin 50—60,000 capi de familiă și tineri capabili de-a lucra și purta arme i-a scăpat de mōrtea ce-i aștepta cu gura căscată, decă în locul acestui generos, intrepid și vitez general ar fi urmat un Teleki Sándor, un Apor, un Berzevitzi etc. etc. Și decă noi Românii ar fi trebuit să facem acesta, apoi Țeu și Maghiarii din Transilvania ar trebui să dea prescuri la biserică și să mulțămescă lui Dumneșeu, că în locul lui Iancu, Axentie, Moldovan, Vlăduț, Solomon, nu a fost Batarnai, Todoran, Teoc în capul Românilor, că atunci nu ar fi rēmas nici un oraș nepirjolit, nici o curte domnescă neprădată și forțe puține suflete unguresci ar fi rēmas în Transilvania, afară de Secuime.

Auđi acolo Iancu! primesc ordin să desarmeze gardele unguresci din Munți, el se mulțămescă cu 5000 fl. dela Abrud, nu cere 50,000 ca Berzentzei dela Reghin, 1200 galbin, ca Csutak dela un sat ca Băița. Reorganisase Magistratul Abrudului și lăsese primar tot pe cel ce-l avu și până la organizare, adecă pe Boér János, trece

mai de multe-ori cu gardele și logărenii săi prin Abrud, și în 6 luni de Țile, până la venirea lui Hatvani, nu i-se atinse nimēnu un fir de păr pe cap. Acel Iancu trece în Noembrie 1848 prin Aiud³⁾, se reîntorce dela Turda cu 20,000 omen, din tōte regiunile țerei până și din țera Hațegului⁴⁾ și nu se atinge nici de curțile comiților Teleki în Cricău, ale baronului Kemény la Galda de jos, ale marilor proprietari din Galtiu, Coșlar, Mesentea, Teuș, Stremț, și pe tōtă linia Mureșului până la Vințu de sus. Imparte cele 5000, ce le luă dela Abrud pentru ca să-și cumpere opinci gardiști și cei dela Albac, Scărișoara, Vidra de sus și de jos, — și după 46 de ani să fiă declarat de cei, pe ai căror părinți i-a apērat, ale căror averi le-a cruțat, să fiă, țic, declarat de „Bandita Vezér“ (conducător de bandiți), — ér de mine să le pară

3) Veđi atestatul căpitanului Grätze în „Părți alese“ Vol. II. pag. 791, de G. Barițiu.

4) Petru desarmarea Aindului, Vințului Turdei etc. trimisese și Nicolae Solomon vre-o 5000 de lănceri, cari se uniră la Teiuș cu ai Iancului și ai căpitanului Grätze.

rēu, că nu m'au omorit ai lor ca pe un căne turbat, său să fi aflat un mod, un pretext de-a mă spēndura, pentru-că am condus cu atăta tact și circumspecțiune pe cei 20,000 bărbați, căți s'au aflat în stare de-a purta arme, a răbda fōme și strapațiă dela Alămor, Armeni până la Ciucia și Abrud, așa încât în tot Ținutul prefecturei mele numai 6 omoruri s'au întâmplat⁵⁾ și nici o curte boerescă nu s'a prădat; pentru-că am scăpat de totală incenușare Abrudul și Auraria, pentru-că am luat și scăpat de mōrte și fōme cele 300 de femei, copii, moșnegi, ce se refugiaseră în biserică lui popa Amos, luându-i sub protecțiunea mea și aducēndu-i la frații lor în Barabanț, ca să nu piēră de fōme, său cu altă ocaziune să nu mai scape cu vieța.

După tōte acestea îți vine să strigi: bravo Petre! înainte D-lor, mergem forțe bine, dēr pe astă cale în vecii vecilor nu vom conveni.

(Va urma.)

5) Dobai la Roșia, Gyárfás și Baranyai la Săncel, Beteg din Sănger Dobi și Bányai la Bucerda.

legea S-tului Sinod dela 1872, după care s-a acordat dreptul de a asista la deliberările S-tului Sinod, implicit am și datoria de a sta la o sentință neadormită a respectului legilor.

Răspunzător înaintea Reprezentațiunii naționale, răspunzător către Majestatea Sa Regele, carele, după art. 35 din Constituțiune, este capul puterii executive, și ca atare exercită o supremă privityghere și un suprem control asupra tuturor instituțiilor, ce funcționează în Statul român, în împreună înțelegere, S-tul Sinod, și guvernul, se aducem și astăzi un omagiu legilor și canoanelor ce stau în armonie cu legile fundamentale ale țării; căci numai așa vom dovedi țerei și Majestății Sale Regelui, că S-tul Sinod, ca și guvernul, are în prima linie, ordinea în Stat.

Tinde, deci, o Dămine! mâna Ta cea nevădută dintru Sfânt Locașul Tău, și ne lumine-convătește pe noi toți, căci după cum dă și luminătorul dascăl al creștinătății, Sfântul marele teolog Grigorie: „*Bună îndrăgindu-l se cuvine pretutindenea a se păzi ca una ce ține și păsește pe toate, mai ales întru cele bisericesci, unde fieresc-carele este dator a-și cunoaște măsurile sale, și hotarele rându-mele sale a nu le trece*“.

Guvernul de pe o parte călăuzit de legile fundamentale ale țării și de înțelepciunea sântitelor canoane, care cu toatele împreună glăsuiesc că: „*dregătorii mari și mici, ca și cetățenii drept credincioși datorți de o potrivă sunt a nu cruța nici un sacrificiu când este vorba de a nu desbina S-ta noastră Biserică creștină ortodoxă de răsărit*“ — er pe de alta, guvernul ținând la onora de a-și îndeplini angajamentul solemn luat în fața reprezentațiunii naționale, precum și în fața Coronei: „*ca va rezolvi spre satisfacerea generală ces-tiunile dela ordinea țării, carele cer o soluțiune pacinică și cât mai neîntârziată*“ —; că necontestat și necontestabil, între ces-tiunile aceste impunându-se, în primul loc, pacea în Sânta noastră Biserică spre a se aduce ast-fel unirea și dragostea și între Episcopi și Metropolit și între clerici și între cei lumenți; ca ministru de culte de a mea datoriă am creștut de a face un călduros apel la puterea Harului ce vă este dat dela Mântuitorul Domnul nostru Isus Christos, întru Sântul Duh de a lega și deslega, se binevoiti de a chibzui: se se ridică de *d'asupra Metropolitului Ungro-Vlahiei, Ghenadie Petrescu, hotărârea S-tului Sinod dela 20 Maiu 1896.*

Temeiurile cari le cred puternice în sprijinul propunerii pe care o ridic până la înălțimea scaunului Vostru de supremi judecători întru toate cele spirituale, în scurte cuvinte, sunt:

S-tul Sinod a judecat în lipsă pe Metropolitul Ghenadie, așa că înalta și S-ta această autoritate Biserică, nici a putut și nici a fost pusă în pozițiune de a cunoaște toate întâmplările la învinuirile ce i se aduceau.

Intrând, apoi, în examinarea de aproape al acestor învinuirii, ne-am convins, că unele din ele cad în competența autorităților laice, și că asupra lor s'a pronunțat ordonanța judecătorească de instrucțiune din 12 Noiembrie 1896, care a fost anulată.

Cât se atinge de prima învinuire de domeniul pur spiritual, „*ca ar fi introdus inovațiuni în serviciul Sântei liturgii, schimbând tipicul serviciului arhieresc dela Sânta liturgie, contra usurilor din vechime stabilite*“... mărturisirea publică făcută în urmă de Metropolitul Ghenadie, că un singur moment în viața sa n'a încetat de a păstra și de a se înclina la dogma Sântei Treimi, ce este prima între primele dogme ale religiei creștine... imi este mângăietor lucru de a crede, că v'a convins și pe voi, înalți Prelați, că această învinuire nu mai poate sta în picioare.

Căcând această primă învinuire, ea, după canoane, atrage după sine căderea și a celorlalte învinuirii. (Văde-se canoanul 139 din Sinodul dela Cartagena.)

Așa, în calea adevărului umblând, ridicând mâinile spre porunciile Domnului pe cari le-am iubit și m'am deprins întru in-

dreptățile lor, și oa creștin și oa ministru învoicând puterea Harului ce vă este dat dela Cel de sus de a lega și deslega, termina-voiu în acest Damnețesc și Sânt lo-oaș pentru admiterea și votarea propunerii ce am onora de a vă face cu evanghelicescul glas, ce dize: „*Așa se lumineze lumina voastră înaintea omenilor ca se vadă faptele voștre cele bune, și așa se slăvim cu toții pe tatăl nostru Cel ce este în Ceruri*“!

Propunerile din discursul de mai sus a ministrului au fost susținute de președintele Sinodului, de episcopul de Rimnic și al Dunării de jos. Apoi s'a ales o comisiune, căreia i-s'a predat propunerea ministrului spre opinare, er ședinta s'a suspendat. La redeschidere episcopul Dunării de jos cetesce raportul comisiunii, care își însușește propunerea făcută de ministrul de culte și rogă Sinodul să o primescă, anulând sentința dela 20 Maiu 1896.

S-tul Sinod a admis în urmă raportul comisiunii cu 12 bile pentru, una contra și o abținere. După acesta S-tul Sinod a luat în unanimitate următoarea hotărâre: „*Având în vedere considerantele și concluziunile acestui raport, pe care i' aprobă,*

Sântul Sinod, călăuzit de cuvintele Domnului Dumneșului și Mântuitorului nostru Isus Christos, care a dăis Sântilor săi ucenici și apostoli, ai căror umili următori suntem: „Pace vouă, pacea mea dau vouă, ca să vă iubiți unii pe alții, căci în acesta vor cunoaște toți că ai mei ucenici sunteți de veți avea dragoste între voi“; aceste porunci dorind a urma cu toții și încredințat S-tul Sinod, că unirea și dragostea sunt singurele care dau omului liniștea conștiinței și'l fac fericit în lumea aceasta și'l pregătesc pentru a moșteni viața viitoare;

considerând că numai prin unirea și dragostea cea dintre noi, se va preamări Dumneșu cel în Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sânt;

având de-a pururea în vedere aceste Sante și Dumneșesci precepte,

Sântul Sinod, cu puterea Harului ce i-s'a dat de către Domnul nostru Isus Christos întru Duhul Sânt de a lega și deslega,

Hotărăscoe: Ridică de d'asupra Metropolitului Ungro-Vlahiei, Ghenadie Petrescu, hotărârea dela 20 Maiu 1896.

Investitura Metropolitului Iosif.

Ca adaus la cele împărtășite despre decursul ceremonialului investituri noului Metropolit-Primat Iosif Gheorghianu mai adaugem următoarele amănunte:

La ceremonie au asistat pe lângă miniștri actuali și foști miniștri fără deosebire de partid.

După-ce Regele s'a așezat pe tron, a fost anunțat Metropolitul cu toate titlurile și anume: *Arhiepiscop și Metropolit al Ungro-Vlahiei, Exarh al Plaiurilor, Primat al României și președinte al Sântului Sinod al Sântei Biserici autocefale ortodoxe române.*

I. P. S. Sa ia loc, împreună cu ministrul cultelor, d-l Mărzescu, în fața tronului, între cele două șiruri formate de înalți demnitari al Statului.

D-l Mărzescu cetesce diploma de investitură, în formula obișnuită:

„*Noi Carol I, prin grația lui Dumneșu și voința națională Rege al României am dat investitura față de Sântul Sinod, de consiliul de miniștri, de scopurile legișuitoare și de autoritățile constituite*“...

De rândul acesta s'au adus la această formulă cuvintele: *și fruntașii țării.*

Regele a dat apoi oirja noului Metropolit, spunându-i cuvintele tradiționale:

„*Iți încredințez această cărjă Arhiepiscopală, ca să păstorești cu dăna turma cuvântătoare din parhia Ungro-Vlahiei*“.

Majestatea Sa ceti apoi un lung și foarte călduros discurs. Trei sunt punctele de căpetenie, pe cari Maj. Sa le-a atins în acest discurs.

A făcut alusiune la frământările din S-ta biserică, și a exprimat speranța, față de noul Metropolit, că Sinodul îl va ajuta în îndeplinirea înaltei sale misiuni;

ca a relevat excepționala însemnare a acestei investituri, pentru-că ea se face, față nu numai de autoritățile constituite în stat, der față și de fruntașii țării; acesta autorisă pe Majestatea Sa să credea, că *întot-deuna se va pute sprijini pe toți fiii patriei, când țera va avea nevoie de dănișii.*

I. P. S. Sa își cetesce apoi discursul. Răspunde aducând omagiile sale Regelui. Exprimă devotamentul său pentru Biserică.

La începutul discursului Mitropolitul afirmă, că Regele este suprem privityghetor asupra tuturor instituțiilor de stat, ca ele să nu ăasă din calea dreptății.

Micul principe Carol la investitură.

Tôte foile bucuressene raportază următorul incident, ce a pricinuit multă veselie cu ocazia investituri ceremoniei noului Metropolit.

După-ce Metropolitul-Primat și-a fost terminat discursul M. S. Regina s'a scoborit din lojă în sală împreună cu micul principe Carol și cu mica principesă Elisabeta îmbrăcată în costum țărănesc. Micul principe Carol în timpul când M. S. Regina se întretinea cu cei de față s'a suit pe tronul, ce se afla în sala cea mare de recepțiune. Întrebat în urmă de d-l general Manu, unde a fost, micul principe a răspuns cu un accent pur românesc:

— „*Pe scaun!*“

Literatură.

A apărut n.-rul 8 an. I a revistei lunare „*Dochia*“ sub direcțiunea d-rei Adela Xenopol cu următorul sumar: *Ilustrația; Portretul poetului Eminescu. Eminescu de A. X.; Înțelepciune de Adela Xenopol; Același rost (poesie) de Maria Cuntănu; A sosit timpul de Valeriu Hulubei; Țesătorea (poesie) de Hetrat; O mămă (din viața basarabăne) de Yna Bușov; În lumea mare (dramă în 3 acte și 2 tablouri) de G. A.; Trubadur (poesie) de D. Karr; Nürnberg de A. D. Xenopol; Din vremuri vechi (istorisire) de Stanca; Strigături în joc (din Bucovina) de * * Slănicul (urmare) de Oscar V.; Ligă de Redacțiunea. Pe'un costă: hârtie ordinară 10 lei; hârtie velină 20 lei. Bucuresei strada Fântănei nr. 10.*

În Stabilimentul de tipografie E. J. Knoll din Turnu-Severin a apărut: *Cresus* poem dramatic în 4 acte, însoțit de un prolog și un epilog. Auctor: *Constantin Tanovicianu*. Format mare 8° de 63 pag. tipărit pe hârtia fină. Prețul numai 1 leu.

Calendarul „*Lunei ilustrate*“ e unicul în privința conținutului său interesant și frumos. Chiar acelora, cari nu obișnuiesc întrebuințarea calendarelor, încă le este folositor pentru bogatul său cuprindere anecdote, pentru partea umoristică, precum și pentru povestirile și novelele sale. Pe lângă acesta conține 121 de ilustrații care-i alcătuiesc o adevărată podobă. Între altele găsim familia regală, toți miniștrii, Fleva, Delavrancea, Speranță și alți 30 scriitori, ale căror opere ocupă un loc de frunte în literatura română. Prețul acestui calendar este numai de 70 cr. Ediția simplă 45 cr. Se vinde cu același preț la toți librării precum și la editorul Ig. Hertz, Bucuresei.

ULTIME SCIRI.

Bucuresci, 22 Dec. Regele Carol a primit din totă țera telegrame de mulțămire pentru înțelepța și patriotică rezolvare a ces-tiunei metropolitane.

D-l D. Sturdza va pleca pentru o lună de zile în străinătate.

Constantinopol, 22 Dec. Patriarhatul a hotărât să amâne pe scurt timp escomunicarea lui Antim, care s'a declarat ca metropolit al Românilor otomani, pentru-că se speră

că Antim își va retrage declararea. Acestă amânare e privită ca semn, că patriarhatul e aplecat a intra în pertractări și vrăse încungiureschisma

S n o v ă.

Nu ești om. Din vorbă în vorbă, un soldat prost spune unui căprar:

— Dom'le căprar, 'mneata nu ești om.

— Ce fel nu sunt om, mă?...

— Nu esoi, zău.

Căprarul gândise că e glumă, der când auți pe soldat dizeând: „*dău!*“ Se îndărji și îi dădu vre-o doi ghionți.

Soldatul începă să plângă că-l durea, și tocmai atunci ecă întră un căpitan, care când vede pe soldat plângând, îl întrebă cum și ce fel?

Soldatul îi spune că l'a bătut căprarul, și întrebând pe căprar, ala spune de ce îl bătuse:

— A dăis, că nu sunt om, dom'le căpitan, să trăiți, și a dăis și „*dău*“, și m'am necăjit și eu și i-am dat un ghiont doni.

— Apoi bine măi, de ce ai dăis, că nu e om? întrebă căpitanul.

— Apoi la ce, de?... Când trimeti d-ta să între în gardă nu dizi: „*să se ducă patru omeni și un căprar!*“

D. Stăncescu.

DIVERSE.

Cum făcea studii Beethoven? Plimbându-se odată împrejurul Vienei, Beethoven întâlni într'o di o ciurdă de vite. Indată ce se apropiă de ea, el luă câte-va petri și aruncă cu ele în taur, ca să-l facă să mugăscă — der nu-i succese. Năcăjit de acesta, măestrul începă însuși să mugăscă ca taurul, încordându-și plumănilor, și ecă ecă acest mijloc avă succes. Taurul ascultă ou urechile ascuțite, începă să mugăscă și el puternic și deja se pregătea să sară peste gard și se năvălească asupra lui Beethoven când din norocire sosiră la fața locului păstorii și făcură pace. Scopul lui Beethoven a fost însă ajuns: el auțise, cum spunea însuși, răsunând cel mai adănc bas.

Academia franceză... păcălită — Academia franceză a dat un premiu de 5000 lei, plus o medalie și o diplomă d-nei Hardouin din comuna Meudon. Premiul a fost acordat acelei femei pentru că ea e foarte virtuoasă și cu toate că e văduvă s'a căsnit mult și a crescut bine acești 10 copii ai ei. Fiă-care dintre aceștia are acum o meserie și-și câștigă cinstit pâinea de toate zilele. Secretarul academiei a trimes premiantei o scrisore cu adresa următoare: „*d-nei Hardouin, în Meudon*“. În această comună, însă mai era o femeie tot cu numele Hardouin. Acestă din urmă e o femeie stricată, bețivă și foarte gălăgioasă. Era vestită pentru scandalele ei nu numai în comună, ci și în împrejurimi. Factorul poștal sosit de curând în acea localitate, a dat scrisorela Academiei d-nei Hardouin Nr. 2, adică bețivei. Bucurie mare pe capul d-nei Hardouin Nr. 2! Ea a bănuț că cei 5000 de lei i-au fost dați de Țarul Rusiei „în urma visitei acestuia în Paris“. Repede s'a dus la Academia din Paris. Căți-va savanți, cari se aflau de față, au felicitat-o pentru virtuțile ei mari. Secretarul i-a dat apoi banii, medalia și diploma. Când s'a întors în Meudon, femeia s'a pus pe chef cu lăutari împreună cu amauții ei. Cheful a ținut 3 zile de-arândul și lumea se minuna de unde avea femeia stăția banii. Primarul, intrigat, a pornit cercetări și atunci s'a descoperit totă daravera. D-na Hardouin Nr. 1, își reclama premiul. D-na Hardouin Nr. 2. a beut cele 5000 de lei, medalia a pus-o amanet, er diploma a rupt-o. Secretarul Academiei, factorul poștal și academicenii, cari au adus elogiul d-nei Hardouin, își aruncă vina unul asupra celui-l'alt. În tot cazul, Academia va fi silită să dea un nou premiu... d-nei Hurdouin Nr. 1.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 22 Decembrie 1896.

Table with exchange rates for various commodities like gold, silver, and currencies from different countries.

Cursul pietei Braşov.

Din 23 Decembrie 1896.

Table with market prices for various goods like flour, oil, and other commodities in Braşov.

Lire turcesc Cump. 10.70 Vënd. -- Soris. fonc. Albina 5% 100.75 Vënd. 101.75

Fabricatele mele sunt renumite ca bune și ieftine!

Remontoir-nikel fl. 3.50; Remontoir-argint 800/1000 fl. 6; Remontoir-anker Spiral-Breanet 15 petri fl. 10, cu 16 petri sistem Glashutte, 1 chaton fl. 12. Deșteptător (wecker) mers de anker strălucitor prima calitate fl. 1.70. Regulator cu mers de o și fl. 5.75. Regulator cu mers de 10 zile fl. 8.50. Insemnarea prețurilor cu ilustrații despre ciasornice, lanțuri, regulatori, aurarii și argintării se trimit gratis și franco. -- Ce nu convine se schimbă sau se dă prețul înapoi.

Eug. Karecker Uhrenfabrik, 94. Bregenz am Bodensee. -- Garanție de doi ani. -- 111,7-12.

Anunțuri (insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrise administratiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administr. „Gazeta Trans.”

AVIS!

In sala școlii ev. de fetițe se va ține în 25, 26, 27 luni cur. după prânz dela 5 până la 6 ore o prelegere despre rasele Röntgen.

- Să vor produce pe aparate și instrumente nouă următoarele experimente: 1. Discurs de deschidere. 2. Prelegere despre invenția rasele Röntgen. 3. Explicarea aparatelor și instrumentelor. 4. Fotografii luate din public.

- 5. Iluminarea diferitelor obiecte prin strabaterea rasele Röntgen. 6. Iluminarea a diferite părți ale corpului. 7. Iluminare prin rasele ale unui cap de copil. 8. Discurs de închidere.

— Deschiderea casei la 4 ore. — — Inceputul la 5 ore. — — Prețul intrării 50 cr. — Cu totă stima: Franz Herb.

O casă rentabilă Braşov, strada Furcôie Nr. 61.

De present localul judecătorilor civile, fața sorelui. in stare bună, cu 47 odăi și dependințele necesare, curte mare, grădină și cu o chiriă anuală de 3700 fl. se vinde din mână liberă și sub condițiuni favorabile.

Informațiuni mai detaliate se dau din bunăvoință de:

Jordan I. Munteanu, assessor la scaunul of. com.

1149,1-3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Large railway schedule table with multiple columns for train types, times, and destinations. Includes sections for Budapesta-Predeal, Ghirish-Turda, Copsa-mica-Sibiu-Avrig-Fagaras, Simeria(Husid)-Hunedora, Brasov-Zernești, Mures-Ludoș-Bistrița, Arad-Timisora, Sibiu-Cisnadie, and Sighisoara-Odorheiu-sucec.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. -- Numerii încadrați cu linii mai negre însemnă orele de noapte.